

Λόγος στην Αποτομή της Κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ἁγίου Ἀνδρέα Κρήτης

Τόν εἶπαν καί «Ἡλία». «Καί ἂν θέλετε νά τό παραδεχτείτε, αὐτός εἶναι ὁ Ἡλίας πού πρόκειται νά ἔρθει» (Ματθ. 11, 14). «Καί αὐτός θά πορευτεῖ πρὶν ἀπό τόν Κύριο μέ τή δύναμη καί τό πνεῦμα τοῦ προφήτη Ἡλίας» (Λουκ. 1, 17).

Πολλοί τόν ἀποκάλεσαν καί «διδάσκαλο». «Ἦρθαν δέ καί τελῶνες νά βαφτιστοῦν καί τοῦ εἶπαν, δάσκαλε τί νά κάνουμε;» (Λουκ. 3, 12).

Ἀκόμη ὀνομάστηκε «ἐτοιμαστής». «Γιατί θά πορευτεῖς πῶς μπροστά ἀπό τόν Κύριο, νά ἐτοιμάσεις στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων τό δρόμο τοῦ Θεοῦ» (Λουκ. 1, 76).

Καί «κήρυκας» ὀνομάστηκε. «Ὁ Ἰωάννης βάπτισε στήν ἔρημο καί κήρυττε βάπτισμα μετανοίας γιά τή συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν καί κήρυττε λέγοντας. Ἔρχεται πίσω ἀπό μένα αὐτός πού εἶναι ἰσχυρότερος ἀπό μένα». (Μάρκ. 1, 4-7).

Ὁ ἴδιος χαρακτήρισε τόν ἑαυτό του σάν φωνή. «Ποιός εἶσαι, πές μας. Ποιός εἶσαι γιά νά δώσουμε καί ἐμεῖς ἀπάντηση σ' αὐτούς πού μᾶς ἔστειλαν. Πῶς θεωρεῖς ἐσύ τόν ἑαυτό σου; Καί ἐκεῖνος εἶπε. Ἐγώ εἶμαι ἡ φωνή ἐκείνου πού φωνάζει στήν ἔρημο» (Ἰωάν. 1, 22).

Εἶναι καί λέγεται καί «Βαπτιστής». «Φτάνει ὁ Ἰησοῦς στόν Ἰορδάνη ἀπό τή Γαλιλαία γιά νά βαπτιστεῖ ἀπό τόν Ἰωάννη» (Ματθ. 3, 13). «Ὁ δέ Ἰωάννης βρισκόταν ἐκεῖ καί βάπτιζε καί ἔρχονταν ὅλοι νά βαπτιστοῦν» (Μάρκ. 1, 4).

Πῆρε καί τό ὄνομα «ὁμολογητής». «Καί ὁμολόγησε καί δέν ἀρνήθηκε. Καί ὁμολόγησε ἐπίμονα καί εἶπε: Ἐγώ δέν εἶμαι ὁ Χριστός» (Ἰωάν. 1, 20).

Ἀναμφισβήτητα εἶναι καί «Μάρτυς». «Ἐκεῖνος δέν ἦταν τό φῶς, ἀλλά εἶχε σκοπό νά μαρτυρήσει, γιά τό φῶς» (Ἰωάν. 1, 8).

Αὐτός ἀκόμα ἀξιώθηκε νά ὑπογράψει τήν παρουσία τῆς Ἁγίας Τριάδος καί νά ὀνομαστεῖ γι' αὐτό «ὑπογραφεύς τῆς Τριάδος». «Ἐκεῖνος ὅμως πού μέ ἔστειλε νά βαπτίζω στό νερό, Ἐκεῖνος μου εἶπε: Σ' ὅποιον θά δεῖς νά κατεβαίνει τό Ἅγιο Πνεῦμα καί νά μένει ἐπάνω του, Αὐτός εἶναι Ἐκεῖνος πού θά βαπτίζει μέ Ἅγιο Πνεῦμα. Καί ἐγώ τόν εἶδα Αὐτόν καί ἔδωσα τή μαρτυρία μου γι' αὐτόν ὅτι εἶναι Υἱός τοῦ Θεοῦ». (Ἰωάν. 1, 33-34).

Ὄνομάστηκε ἀκόμα «Δίκαιος καί Ἅγιος». «Ὁ Ἡρώδης φοβόταν τόν Ἰωάννη, γιατί γνόριζε πολύ καλά ὅτι ἦταν δίκαιος καί ἅγιος ἄνθρωπος» (Μάρκ. 6, 20).

Τόν ἀποκάλεσαν καί «Ἀπόστολο». «Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι τό παραδέχεστε καί τό λέτε πῶς σᾶς εἶπα ὅτι ἐγώ δέν εἶμαι ὁ Χριστός καί ὅτι ἐγώ ἔχω σταλεῖ, νά πορευτῶ πρὶν ἀπό Ἐκεῖνον» (Ἰωάν. 3, 28).

Ἐνα ἄλλο ὄνομά του εἶναι «Εὐαγγελιστής». «Παρηγοροῦσε τό λαό μέ πολλά καί διάφορα ἄλλα, ἀλλά συγχρόνως τοῦ χάριζε καί τό χαρούμενο μήνυμα, τό Εὐαγγέλιο» (Λουκ. 3, 18).

Ἀκόμα ἔχει καί τό ὄνομα «Νυμφαγωγός». «Αὐτός πού ἔχει τή νύφη εἶναι Νυμφίος. Ἐκεῖνος πού εἶναι φίλος τοῦ Νυμφίου εἶναι αὐτός πού στέκεται στό πλάι του, τόν ἀκούει καί χαίρεται μέ βαθιά χαρά τή φωνή Του. Ἀπ' αὐτή τή χαρά γέμισε καί ἡ δική μου ψυχή, γιατί ἀξιώθηκα νά σταθῶ πλάι στόν Νυμφίο Χριστό» (Ἰωάν. 3, 29-30).

Λέγεται και «Λύχνος». «Εκεῖνος ἦταν τό λυχνάρι πού ἔκαιγε και φώτιζε, ἐσεῖς δέ για μία στιγμή θελήσατε νά κάνετε ἰλαρά τά πρόσωπά σας μέ τό δικό Του φῶς». (Ἰωάν. 5, 35).

Πῆρε και τόν τίτλο «Ἐλεγχος τοῦ Ἡρώδη». «Γιατί ἔλεγε ὁ Ἰωάννης στόν Ἡρώδη. Δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά συζητῆς μέ τή γυναίκα τοῦ ἀδερφοῦ σου τοῦ Φιλίππου» (Μάρκ. 6, 18). «Ὁ Ἡρώδης ἐπειδή ἐλεγχόταν ἀπό τον Ἰωάννη για τήν Ἡρωδιάδα τόν ἔκλεισε στή φυλακή». (Λουκ. 3, 19).

Αὐτά τά τόσο μεγάλα και τόσο σπουδαῖα ὀνόματα πῆρε ὁ Ἰωάννης. Μ' αὐτά ἔχει τιμηθεῖ, γι' αὐτό και οἱ πράξεις του ἦταν σύμφωνες μέ τούς τίτλους του. Ἔτσι ὁ Ἰωάννης ὑπῆρξε ἐκεῖνος «πού δέ γεννήθηκε ἄνθρωπος μεγαλύτερός του στόν κόσμος» (Ματθ. 6, 11). Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος για τόν ὁποῖο πραγματικά ὁ προφήτης Δαυίδ ψάλλει, σάν νά δανεῖζεται τό στόμα τοῦ Θεοῦ και Πατέρα και λέει: «Ἐτοίμασα λυχνάρι για τόν Χριστό μου. Πάνω σ' αὐτό δέ, θά φανερωθεῖ και θά λάμπει ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού θά τόν χρίσει Μεσσία και βασιλιά» (Ψαλμ. 131, 17-18).

Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος ὁ μέγας Ἡλίας, ὄχι ὁ Θεσβίτης, ἀλλά αὐτός πού στάθηκε ἀνάμεσα στό νόμο και στή Χάρη και ἔγινε πρόδρομος τῆς πρώτης παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἄν και ἱστορικά, ἔζησε μετά τόν Ἡλία τό Θεσβίτη, ἐκεῖνος πού εἶχε ὅμοια μ' αὐτόν ἔμπνευση και δύναμη, ὅπως προεῖπε ὁ ἀρχάγγελος στόν πατέρα του Ζαχαρία (Λουκ. 1, 17).

Και σέ ποιόν Ζαχαρία τά εἶπε αὐτά ὁ ἄγγελος; Στό Ζαχαρία πού τό αἷμα του φωνάζει πιό δυνατά ἀπό τό αἷμα τοῦ δίκαιου Ἄβελ (Ματθ. 23, 35).

Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού σκίρτησε στήν κοιλιά τῆς μάνας του, πρῖν ἀκόμα δεῖ τό φῶς τῆς ἡμέρας, γιατί πληροφορήθηκε τήν παρουσία τοῦ κυοφορούμενου Δεσπότη του. Αὐτός χρησιμοποίησε τή γλώσσα τῆς μάνας του και, ἐνῶ βρισκόταν ἀκόμα στήν κοιλιά της, προανάγγειλε τή γέννηση τοῦ Υἱοῦ και Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀπό τή Θεοτόκο Μαρία, λέγοντας: «Και πῶς ἔγινε σέ μένα αὐτό τό πράγμα νά ἔρθει στό σπίτι μου ἡ μητέρα τοῦ Κυρίου και Θεοῦ μου;» (Λουκ. 1, 43).

Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού μέ τό κήρυγμα τῆς μετάνοιας θά μαλακώσει τίς καρδιές τῶν γονιῶν και θά τίς ξαναφέρει κοντά στά παιδιά τους και «θά κάνει τούς παραστρατημένους νά ἀποκτήσουν φρόνηση ἁγίων και δικαίων ἀνθρώπων και ἔτσι θά προετοιμάσει τούς ἀνθρώπους, ὥστε νά δεχτοῦν τόν Κύριο και νά γίνουν λαός Του» (Λουκ. 1, 17).

Αὐτός ὑπῆρξε καρπός θεϊκῆς ὑποσχέσεως, τό χαρμόσυνο ἄγγελμα τοῦ Γαβριήλ, τό

τρυφερό κλωνάρι πού χαρίστηκε από τόν Θεό, στό ξεραμένο από τήν ηλικία δέντρο. Τό καρπερό λουλούδι τῆς στείρας. Ὁ προφήτης πού εἶναι γιός προφήτη. Ὁ τρόφιμος τῆς ἐρήμου. Αὐτός πού ἐτοίμασε καί ἐτοιμάζει τούς ἀνθρώπους ὅλης τῆς οἰκουμένης στούς πνευματικούς ἀγῶνες καί στό καλοδέξιμο τοῦ Κυρίου. Ὁ λαμπερός δορυφόρος τοῦ Ἡλίου, πού λάμπει παντοτινά. Τό λυχνάρι τοῦ θεϊκοῦ Φωτός. Ὁ στρατιώτης τοῦ αἰώνιου βασιλιᾶ. Ὁ Νυμφαγωγός τοῦ Νυμφίου. Ὁ δοῦλος τοῦ Δεσπότη. Ἡ φωνή τοῦ Λόγου, πού ιεράτευσε σάν τόν Μελχισεδέκ αἰῶνια, ὡς ἀπάτορας, ἀμήτορας καί ἀγεννεαλόγητος. Ὁ ιερέας πού ἀξιώθηκε νά ιερουργήσει ἀκόμα καί τή Βάπτιση τοῦ Ἰδίου τοῦ Θεοῦ. Αὐτός πού ἄκουσε μέ τά ἴδια του τ' ἀφτιά τόν Θεό Πατέρα νά μιλάει. Αὐτός πού βάπτισε τόν Υἱό καί Αὐτός πού εἶδε τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Αὐτός πού ὑπῆρξε τό τέλος τοῦ νόμου· Αὐτός πού μεσολάβησε ανάμεσα στή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί στούς ἀνθρώπους. Αὐτός πού ὑπῆρξε ὁ μεγαλύτερος ἀπ' ὅλους τούς προφήτες καί στοῦ ὁποίου τό πρόσωπο ἐξαντλεῖται κάθε προφητική διακονία. Ὁ κήρυκας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ὁ πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι ἡ αὐτοαλήθεια. Ἡ θύρα ἀπό τήν ὁποία μπαίνουμε στό χῶρο τῆς μετάνοιας. Αὐτός πού ὑπῆρξε τό κόσμημα καί ἡ λαμπρότητα τῶν παρθένων, Αὐτός πού ἐτοίμασε τή σωτηρία μας. Αὐτός πού νομοθέτησε τή σωφροσύνη καί ἔγινε χαλινάρι στούς παράνομους καί φαύλους καί ἀκόμη Αὐτός πού χειραγώγησε ὅσους σεβάστηκαν τό θεϊκό νόμο.

Αὐτός εἶναι ὁ μέγας Ἰωάννης. Τό ὄνομα πού βγήκε ἀπό τό στόμα τοῦ Θεοῦ καί μεταφέρθηκε ἀπό τούς οὐρανοῦς στό Ζαχαρία μέ τήν ἀρχαγγελική φωνή. Αὐτός εἶναι ἡ φωνή πού γεννήθηκε ἀπό τόν κωφάλαλο πατέρα. Αὐτός πού μέ τή σιωπή τοῦ πατέρα του κατάργησε τή στειρότητα τῆς μάνας του. Αὐτός φανέρωσε τόν «Ἄμνό τοῦ Θεοῦ» μέ τό δάχτυλό του, δίνοντας σ' αὐτό δύναμη πιό μεγάλη καί ἀπό τόν καλύτερο ρήτορα. Αὐτός πού στό πρόσωπό του ἔχει δικαίωμα νά καυχιέται ἡ ἐγκράτεια. Αὐτός πού ἔζησε σάν ἄσαρκος τήν ἐπίγεια ζωή του, πού βρέθηκε σάν πολύτιμος μαργαρίτης μέσα στή λάσπη. Αὐτός πού σάν πολύτιμος θησαυρός βρέθηκε σέ εὐθραυστο καί φτηνό θησαυροφυλάκιο. Αὐτός πού ἀπέιλησε τίς ἄκαρπες ψυχές μέ τό ξινάρι τῆς Θείας δικαιοσύνης, ἡ φιλήρημη τρυγόνα τῆς Ἐκκλησίας, τό ἀσταμάτητο στόμα, ἡ φωνή ἐκείνου πού φωνάζει στήν ἔρημο καί ἀντηχεῖ βροντερά στά πέρατα τοῦ κόσμου, λέγοντας «ἐτοιμάστε τό δρόμο τοῦ Κυρίου, κάνετε ἴσια τά μονοπάτια ἀπ' ὅπου θά περάσει ὁ Κύριος στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων» (Ματθ. 3, 3 -Ἰωάν. 1, 23).

Αὐτός εἶναι ἡ γλῶσσα πού μέ τά θεϊκά της λόγια καί μέ τήν ἀγνή φωνή της, ἀκόμα καί μετά τό θάνατό του, ἐλέγχει τόν Ἡρώδη καί κηρύττει τόν Χριστό, λέγοντας: «Μετανοεῖτε, γιατί ἔφτασε ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» (Ματθ. 3, 2).

Στόν Θεό ἀνήκει ἡ δόξα καί ἡ μεγαλωσύνη στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.